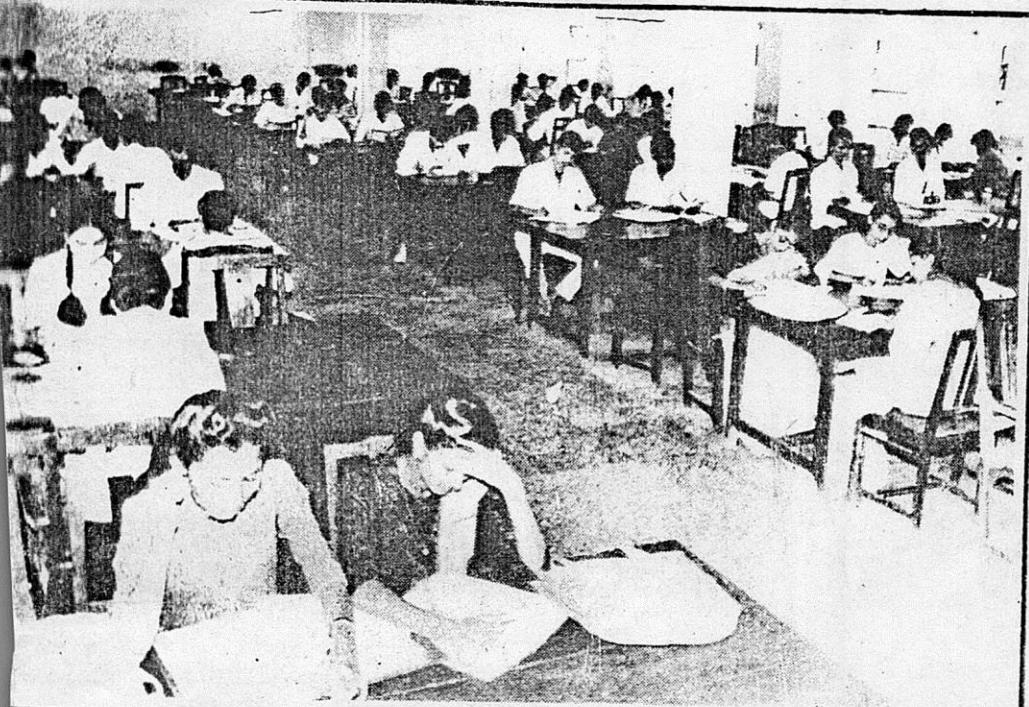

दै. पुढारी, दि. २२ मार्च १९९० यां

जग युवकांचे

या महाशयांनी विद्यार्थ्यांच्या घामाच्या धाग निश्चलत होत्या. तर उन्हांचा चटकन सहन न झाल्याने जवळच्याच पुणेकरांच्या रसवंतीगृहांचे वाट जवळ करीत होत्या. (नाजूक बिच्यान्या!) तर रिसिटच्या प्रतिक्षेतला एक मुऱ... किरण्या! त्यो क्लार्क लई खड्डस दिसतय बग. आयकार्डशिवाय रिसिटच न्हाई म्हणतय. माझा थोबडा कॉलेजच्या एकूण एक पोर्निंग पाठ. (वारावीला आला तरी आयकार्डचं महत माहीत नाही अन् महाशय परीक्षा द्यायला निघालेत!) लगेच त्याचा दोस्त म्हणाला, सुन्या मरतोयस क्हय रे था रुपय भरून आयकार्ड काढायला!

नेजच्या कार्यालयाजवळ वेगळेच बागवीची पोरं रिसिट ग्रासाठी ऑफिस उघडण्याच्या ठपी होती. उन्हानं त्यांच्या अंगावरून बघितलास की आ? ते राहू दे चल ती मनिषा,

रिसिटसाठी आलेल्या विद्यार्थ्यांनी घोळवयाने उन्हांचा चटकन सहन न झाल्याने जवळच्याच पुणेकरांच्या रसवंतीगृहांचे वाट जवळ करीत होत्या. (नाजूक बिच्यान्या!) तर रिसिटच्या प्रतिक्षेतला एक मुऱ... किरण्या! त्यो क्लार्क लई खड्डस दिसतय बग. आयकार्डशिवाय रिसिटच न्हाई म्हणतय. माझा थोबडा कॉलेजच्या एकूण एक पोर्निंग पाठ. (वारावीला आला तरी आयकार्डचं महत माहीत नाही अन् महाशय परीक्षा द्यायला निघालेत!) लगेच त्याचा दोस्त म्हणाला, सुन्या मरतोयस क्हय रे था रुपय भरून आयकार्ड काढायला!

मैने प्यार किया वीस रुपय ब्लॅकनं घेऊन

अर्चना आणि अनितांचा नंबर कुठल्या विचोके फेकावेत तसे विद्यार्थींनी विस केंद्रावर पडलाय बघू या तेवढेच बेस्ट लक द्यायला जायाला तरी चास्स मिळंल, हसली तरी बास!

कॉलेजसमोरच्या हॉटेलात एक महाभाग विद्यार्थींनी तिथं घरी लिहायला दिलेली

जवळच डी. वाय. पाटील कॉले मुलींचे होस्टेल. दावावरच सिक्युरिटी टैनात कुणाची. (होस्टेलच्या विद्या सोडून) आत जाण्याची सोय नाही. ति 'टाया' कुत्रा पवित्रातच बसलेला अ मुली मात्र आतबाहेर येत जात हे समोरच्या हॉटेलमध्ये काही मुलं लांची पाहताहेत... मुली येतातच हँते... नास्ता... मुलांचे खिसे रिकामे... मुली 'होस्टेलमध्ये...'! डी. वाय. पाटील कॉले गॅदरींग सुरु आहे. त्यापूळे तिथलं अभ्यास वातावरण विचारण्याची सोय न होस्टेलवर अभ्यास होत असेल त कॉलेजवर मात्र ह्या दिवसात अभ्यास नाव प्रकार अस्तित्वात नाही. हं... गॅद झाल्यावर मात्र या विद्यार्थीं-विद्यार्थी सारखी हार्ड स्टडी लांचीच (विचारण्याचे अभ्यास करकरून अगोदरच चष्टे लागले

कोल्हापुरातील एका कॉलेजमध्ये घेतर जाणाऱ्या ओरल्स (मौखिक) परीक्षा हा ए मजेशीर नमूना...

एका विद्यार्थ्यांची ओरल घेतली जाते तर प्राध्यापकमहोदय हूं, ए नाव लिहाई, स कर, हं सांग विमाशास्त्र म्हणजे काय? विद्यार्थीं उत्तर देणार एवढ्यात जवळच वर्गातून पीरियड घेऊन बाहेर-पडले प्राध्यापक म्हणाले, कशाला गव त्या ओरल घेताय? त्याचं पाठांतर जबरद आहे. गॅदरींगला त्यानं तरुण तुर्क मध्य बारटके रंगवला होता, झालं त्या महाभागा ओरल न देताच पद्रात मार्क पाडून घेतले.

तर एकंदर असे हे वातावरण आ अभ्यासाचं. प्राध्यापक अक्षरशा पत्रावरू गोळा केल्याप्रमाणे ट्युटोरियल्स, असाईनमें गोळा करताहेत, काही प्राध्यापक प्रामाणिकपणे विद्यार्थ्यांना अभ्यास करण्यां आवाहन करताहेत. प्रतिसाद किती मिळतो ह भाग वेगळा. कॉलेजच्या स्टडीरूमप्रमाणे विविध बागवारीचेही फुल्ल आहेत. अभ्यासिनींपरीक्षा झाल्यावर ही पाखर विद्यार्थ्यांनी परीक्षा झाल्यावर ही पाखर मौजमजा करायला दोन महिने मोकळी

नवाब शेख

ट्युटोरियल लिहित बसला होता. अॅर्डर काय? तर फक्त एक कप चहा! ट्युटोरियल लिहायला अर्धा तास! (हॉटेलमालक लवकरच बंगला बांधणार स्वतःचा नफा होतोय ना असा.)

संध्याकाळची सहाची वेळ महावीर कॉलेजची स्टडीरूम, दायकतच शिपाई चुनातंबाखू मळत बसलेला, त्याला विचारलं, 'स्टडीरूम सुरु आहे का? त्याच्या सोंडातली तंबाखूची गोळी दाढेत ढकलीत तो म्हणाला, आहा इस्टडीरूमपर्दी कोणवी न्हाई व सात वाजताना इद्यार्थींयेत्यान मग अस्तुया त्यांचा अभ्यास सुरू. तर महावीर कॉलेजमध्ये राजी अभ्यासिनींची सोय आहे. एखाद्या मोकळ्या वर्गात ट्यूबलाईटच्या प्रकाशात आपण